

at Anmærningen her taber sin Betydning, da jeg, hvad enten den staaer i Loven eller ei, forpligter mig til kun at lade disse Arbeider udføre ved Licitation. Vi bruge jo i det Hele taget meget Licitation, undtagen i ganske særlige Tilfælde, og jeg erklærede ogsaa i det andet Thing, dengang der var stillet Forslag om, at denne Anmærkning skulde udvoteres, at om ogsaa dette skete, vilde jeg dog lade disse Arbeider udføre ved Licitation. Forsaavidt der derimod med Hensyn til disse Endringsforslag skulde være Spørgsmaal om store politiske Forhold, om politiske Systemer og Theorier, da vilde jeg ikke have nogen Betænkelighed ved, at Anmærningen bibeholdtes i Loven. Naar der er Tale om at opstille Betingelser i Finantsloven, da troer jeg, at man har fuldkommen Ret i at fastholde, at der ikke til den knyttede Betingelser, som ikke vedrøre den. Naar man f. Ex. til den knyttede den Betingelse: denne Lov bevilges, dersom den eller den Fæstelov bliver til Lov, eller dersom den eller den anden Lov bliver vedtaget, saa er det aabenbart, at man havde constitutionel Ret; dersom man paa en saadan Maade knyttede aldeles ueensartede Sager til Finantsloven, og saaledes vilde bruge Bevillingsmyndigheden til at trænge Sager igjennem, som man ellers ikke kunde, da vilde man være fuldkommen uberettiget til at optage en saadan Betingelse; men naar den knytter sig til selve Bevillingen, naar den indeholder en nærmere Bestemmelse om Et og Andet med Hensyn til den bevilgede Sums Anvendelse eller Maaden, hvorpaa den skal forbruges, kan der vel være Spørgsmaal om det mere eller mindre Hensigtsmæssige; men i det constitutionelle Systems Navn forekommer det mig ikke, at der er Anledning til at neblægge nogen Indsigelse derimod. Uagtet jeg derfor for mit Vedkommende ikke har Noget imod denne Betingelses Vedtagelse, skjønner jeg dog ikke, da den nu engang er udstemt, og en lignende er bleven bibeholdt paa andre Steder i Loven, at der er nogen Anledning til at vedtage de Endringsforslag, der ere stillede under Nr. 3 og 4. Hvad det under

Nr. 5 stillede Endringsforslag angaaer, er det ganske rigtigt, som i Betænkningen anført, at det, der blev vedtaget her i Folkethinget, var ifølge en Overenskomst mellem Indenrigsministeren og det ærede Udvalg. Mit Forlangende gik ud paa baade at faae Løn til Conducteuren og Bygningshonorar for Architekten, og Udvalget gav da mig Valget imellem enten at faae Honoraret, mod at Vedkommende selv skulde udrede, hvad der medgik til Lønning af Conducteuren, eller ogsaa at faae Løn til Conducteuren, mod at Architekten da ikke skulde have noget Honorar. Jeg valgte da naturligviis det, jeg ansaae for finantsiel fordelagtigst for Vedkommende. Hvis nu dette Endringsforslag bliver vedtaget og vinder det andet Things Bifald, vil jo Følgen deraf være den, at Vedkommende ikke faaer noget Honorar for Udførelsen af det med disse Værnskoddere Anbringelse forbundne Arbeide. Det vil jo imidlertid ikke kunne have anden Følge, end at man maa lade Bygningsinspecteuren besørge det med Hensyn til Værnskodderne Fornødne, og det vil ikke bringe os i nogen videre Vanskelighed. Den eneste Betænkelighed, jeg har ved Forslaget, er, at denne Mand har skilt sig saa overordentligt godt ved dette Arbeide — og Alle ville vistnok erkjende, at det er gjort hensigtsmæssigt, forstandigt, godt og tillige smukt — at det skulde gjøre mig ondt, hvis det ligesom skulde faae Udseende af, at man vilde lægge Misfornøielse for Dagen med hans Dhygtighed, ved ikke nu at tillægge ham dette lidet Honorar for dette Arbeide. Jeg veed nu ikke, om man maaskee af Hensyn til, at vi vistnok Alle ere tilfredse med den Maade, hvorpaa denne Mand har udført sit Arbeide, vil finde sig foranlediget til at frasalbe eller ialtfald ikke at stemme for Endringsforslaget Nr. 5. Det vil, som sagt, ikke bringe Ministeriet i nogen Forlegenhed, om det bliver vedtaget; men det vil være Ministeriet ubehageligt ligeoverfor en Mand, paa hvis Arbeide vi have Grund til at sætte stor Pris, og hvormed jeg ogsaa troer, at de Herrer selv ere tilfredse.